

[H. C. Hansen.]

af Indenrigsministeren, og det er da let forstaaeligt, at en Konsulent, der har Indsigt i og Forstaaelse af de Ting, der her kommer til at foreligge, vil være bedst egnede til at staa til Indenrigsministeriets Raadighed med Hensyn til at give Ministeriet Oplysninger vedrørende disse Ting.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte, at betydende Afholdsfolk havde meddelt ham, at man helst ønskede Bevillingen givet under den af Partiet Venstre foreslaaede Form, og dette er vel rigtigt, det kan jeg ikke kontrolere, men i hvert Fald, de betydende Afholdsfolk, jeg har været i Forbindelse med, har overfor mig udtalt, at man ikke trængte til flere Oplysningskontorer, dem havde man selv. Det var i Grunden ikke Oplysningscentraler, udvidet Agitationsvirksomhed, man mest trængte til, men derimod at faa en Mand udnævnt, der, uheldet til begge Sider, kunde stilles til Raadighed for Indenrigsministeriet, med den Opgave at udtale sig for eller imod de Sager, der maatte blive Ministeriet tilstillet. Hvis den Mand, der her er Tale om, skal kunne faa nogen Betydning i den tilsigtede Retning, saa tror jeg, han maa ansættes af Indenrigsministeriet, være dettes Konsulent i de paagældende Sager, og jeg vil derfor anbefale Flertallets Indstilling.

Jeg vil slutte med at sige, at den Frygt, som det ærede Medlem Hr. Pinholt gav Udtryk for, at denne Konsulent skulde blive en lille Begyndelse til et helt Kontor eller Departement, hvad man nu vil kalde det, den tror jeg ikke, der er noget Grundlag for; der er ingen Tendens i den Retning. Jeg tror, Ønsket alene indskrænker sig til at faa denne Mand stillet til Raadighed for Ministeriet, og derfor tror jeg, man roligt kan se bort fra den Frygt, som det ærede Medlem Hr. Pinholt gav Udtryk for.

Axel Dam: Af de foreliggende Ændringsforslag er der kun nogle ganske faa, jeg skal gøre Bemærkning om.

Jeg finder under Nr. 93 et Ændringsforslag angaaende Belysning ved sønderjydske Ejendomme, hvorved en Sum paa 228 600 Kr. foreslaas nedsat med 10 Kr. Jeg forstaaer ikke rigtig dette. I mit eget private Budget formaar jeg virkelig ikke at budgettere med en Nøjagtighed af 10 Kr.; men man maa jo imponeres over, at Statsfinanserne er i en saa udmærket Orden, at saadant kan lade sig gøre.

Som noget nyt foreslaas under Ændringsforslag Nr. 104 en Bevilling paa

4 000 Kr. som Udgifter ved det af Indenrigsministeriet nedsatte Husholdningsudvalg. Nu skal altsaa ogsaa vore private Husholdninger inddrages under Statens Formynderskab. Vi maa selvfølgelig ud fra hele vor Betragtning maade være imod enhver saadan Udvidelse af Formynderiets overfor voksne Mennesker.

Endelig er der det kritiske Spørgsmaal, Ændringsforslagene Nr. 114 og 115. Vi ønsker ikke en ny Embedsmand og en ny Konsulent. Hvad Alkoholspørgsmaalet angaar, er der jo her i Landet fri Drøftelse og fri Diskussion med Indlæg baade fra videnskabelig og populær Side, og jeg ved ikke, hvad saadan en Mand skulde til, medmindre han skulde være en Slags Pave, der skal udøve en Slags Diktatur over os. Vi vil derfor gaa imod Ændringsforslag Nr. 114, men derimod støtte Nr. 115.

Edvard Sørensen: Som organiseret Afholdsmand vil jeg gerne anbefale Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 114 og 115. Det har altid været min Opfattelse som Afholdsmand, at vi stod stærkest i vort Arbejde, naar vi arbejdede i fuld Frihed uden i nogen Maade at være afhængige af Staten, saaledes som det bliver Tilfældet her. Det har altid været Afholdsforeningernes stærke Side, at vi har staaet frit overfor alle Parter i det Arbejde, vi ønsker at udføre. Jeg hilser med Glæde, at Mindretallet har stillet disse Ændringsforslag og derigennem sagt, at det, vi var imod, var ikke en Bevilling til et Arbejde af denne Art, men at der oprettedes en ny Stilling, et nyt Departement, og det er jo det, der bliver Følgen, hvis det Forslag, som Regeringen stiller, bliver vedtaget.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen udtalte, at en saadan Konsulent bedre vilde kunne give Ministeren Oplysninger. Deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Hvis det er Afholdsorganisationernes Agt, saafremt Mindretallets Forslag vedtages, at udnævne en Ædruelighedskonsulent, en der intet til Hinder derfor, og jeg vilde ogsaa mene, at den højtærede Indenrigsminister var indforstaaet med, at der kunde være et vist Samarbejde mellem Indenrigsministeriet og en saadan Konsulent, som Afholdsorganisationerne selv udnævnte. Endelig er der jo ogsaa den Ting at sige, at hvis Mindretallets Forslag vedtages, er det Afholdsorganisationerne, der bestemmer, hvem de vil have til Ædruelighedskonsulent; det er ikke hverken den ene eller den anden Minister, der udnævner en eller anden til-